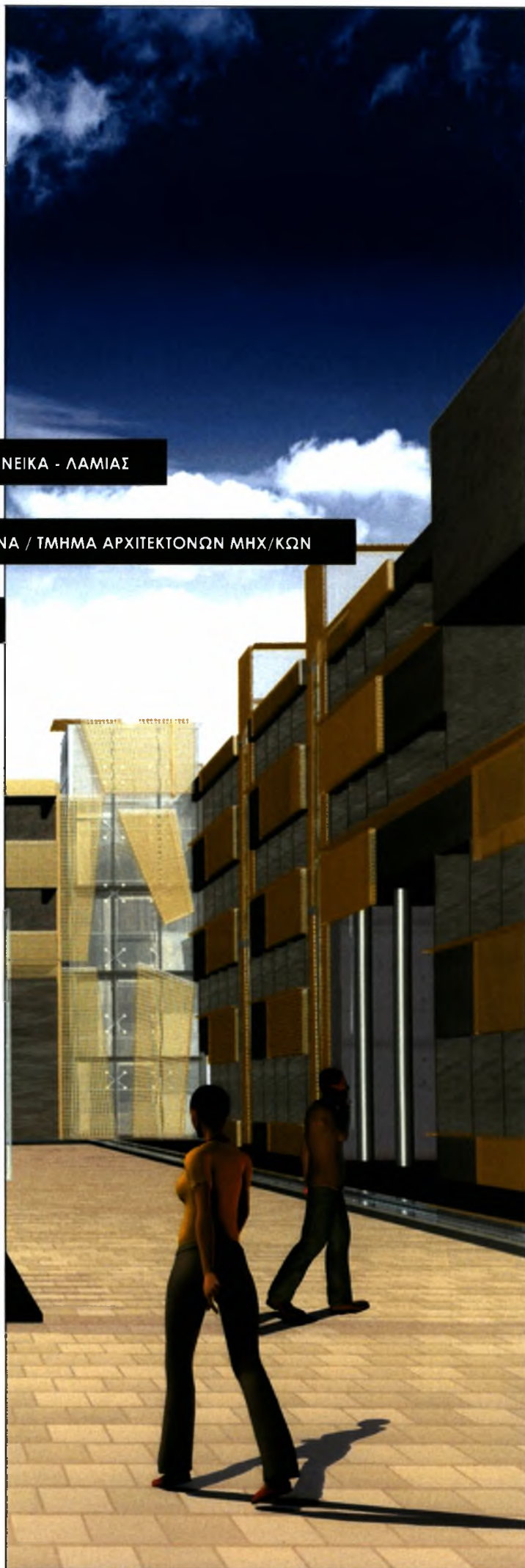

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ, ΓΑΛΑΝΕΙΚΑ - ΛΑΜΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ / ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧ/ΚΩΝ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008 / ΙΟΥΛΙΟΣ 2009

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ & ΚΕΝΤΡΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»**

Αριθ. Εισ.: 7426/1
Ημερ. Εισ.: 29-07-2009
Δωρεά: Συγγραφείς
Ταξιθετικός Κωδικός: ΠΤ – ΑΜ
2009
ΑΝΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ	3
ΕΠΕΞΕΓΓΗΣΗ ΘΕΜΑΤΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ...	4
ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	5
ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ	6
ΧΡΗΣΕΙΣ ΧΩΡΩΝ	7
ΔΩΜΑΤΙΟ [ΕΡΕΥΝΑ]	8
ΔΩΜΑΤΙΟ	9
ΟΨΕΙΣ - PARKING	10

**ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ / Αναγνωστόπουλος Γεώργιος – Θεοδωροπούλου Χριστίνα
ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ / ΓΑΛΑΝΕΙΚΑ ΛΑΜΙΑΣ / Ιούνιος 2009 -**

‘Το πραγματικό ζήτημα της κατοικίας είναι ότι οι θνητοί πρέπει πάντοτε να αναζητούν από την αρχή την ουσία της κατοίκησης, ότι πρέπει να μαθαίνουν από την αρχή την κατοίκηση’ Martin Heidegger

Ο Siegfried Giedon (γενικός γραμματέας των CIAM, των Διεθνών Συνεδρίων για τη Σύγχρονη Αρχιτεκτονική από το 1928 έως το 1938) παρατηρεί ότι οι σχέσεις των ανθρώπων με πόλεις, ανθρώπους, αντικείμενα πλέον διακρίνονται από μια προσωρινότητα, από μια εγγενή αδυναμία να αντέξουν στο χρόνο .

Παράλληλα η τυποποίηση των κινήσεων μέσα στη πόλη και ο προκαθορισμός αυτών (κατοικία – εργασία – κατοικία), ουσιαστικά δημιουργεί έναν απροσδιόριστος μορφής και μεγέθους χώρο εγκλεισμού, από τον οποίο δεν εξαιρείται κανένας, ασχέτως της καταγωγής-πολιτεύματος-θρησκείας του.

Γίνεται αντιληπτό ότι η αρχιτεκτονική οφείλει να γίνει ο συνδεδετικός κρίκος του κόσμου που ενοικούμε καθώς οι πόλεις ορίζονται όλο και λιγότερο από τα υλικά στοιχεία τους. Η αρχιτεκτονική πρέπει να συμπυκνώσει την εμπειρία της πόλης και να μας την παρουσιάσει με όλα τα πρόσφορα μέσα, απελευθερώνοντας παράλληλα τους κατοίκους από την εικονική φυλακή που δημιουργείται.

Προκειμένου όμως να μην να χαρακτηριστεί λόγω η αντιμετώπιση του αρχιτεκτονικού θέματος μέσω των παραπάνω, αλλά να μπορεί να χαρακτηριστεί μέσω κάποιας οικοδομικής δραστηριότητας, προτείνουμε τη δημιουργία συγκροτήματος **φοιτητικών κατοικιών**, στο οποίο οι διαμέροντες θα λειτουργούν σαν ζωοφόρος πηγή του ιδίου του κτίσματος, σαν σπερματοζώαρια που γονιμοποιούν τους χώρους του κτιρίου ανάλογα με τις προσωπικές ανάγκες του καθενός. **Ουσιαστικά η προσωρινότητα που διέπει τις σχέσεις των ανθρώπων με τα κτίρια, πρέπει (μέσω των ίδιων των χώρων του κτιρίου) να αναπτύξει τις ίδιες τις διαπροσωπικές τους σχέσεις.** Η επιλογή οφείλεται στην επεξηγηματική ανάλυση και των δύο συνθετικών του : Κατοικία, καθώς αποτελεί έναν από τους χώρους μεταξύ των οποίων μοιράζει ο άνθρωπος το χρόνο του μέσα στην πόλη, εν προκειμένο ο φοιτητής ανάμεσα στη σχολή και το σπίτι αλλά και σε συντριπτικό ποσοστό ο χώρος στον οποίο μπορεί να επέμβει, προκειμένου να βελτιώσει αισθητά την ποιότητα ζωής του. Συγκρότημα γιατί όπως αναφέρει και ο Heidegger η κατοίκηση είναι συλλογική καθώς εκτός από το γεγονός ότι το χτίσιμο ασκείται συλλογικά και είναι μια δραστηριότητα που αφορά το σύνολο των μελών της κοινότητας (η οποία αποδυναμώνει έτσι τον χαρακτήρα του χτίσματος ως μιας προαποφασισμένης και προσχεδιασμένης ενέργειας ενός δρώντος υποκειμένου, αποστασιοποιημένου από το περιβάλλον), δίνει τη δυνατότητα της αλληλεπιδραστικής αντίδρασης μεταξύ των μελών που το απαρτίζουν.

**DIPLOMA PROJECT / Anagnostopoulos George - Theodoropoulou Christine
HALLS OF RESIDENCE / GALANEIKA LAMIAS / June 2009**

"What really matters, considering housing, is that humans need to explore housing from the beginning, from the very first meaning of the term." Martin Heidegger

Siegfried Giedon (CIAM's general secretary from 1928 until 1938) noticed that the relationships between people and cities, people and items have a problem resisting the passage of time.

He also noticed the typical movements within the city, that people do (home-work-home) automatically create a shapeless and timeless prison. Everyone is included in this prison and religion, politics, origin play absolutely no role.

It's quite obvious that architecture has to become the link of the world we live in, because the buildings lose their identity. It is also very difficult to redefine them by their materials. Architecture needs to gather the experiences of the city itself and give it back in a better way. At the same time architecture needs to release the citizens from the iconic prison that they live in.

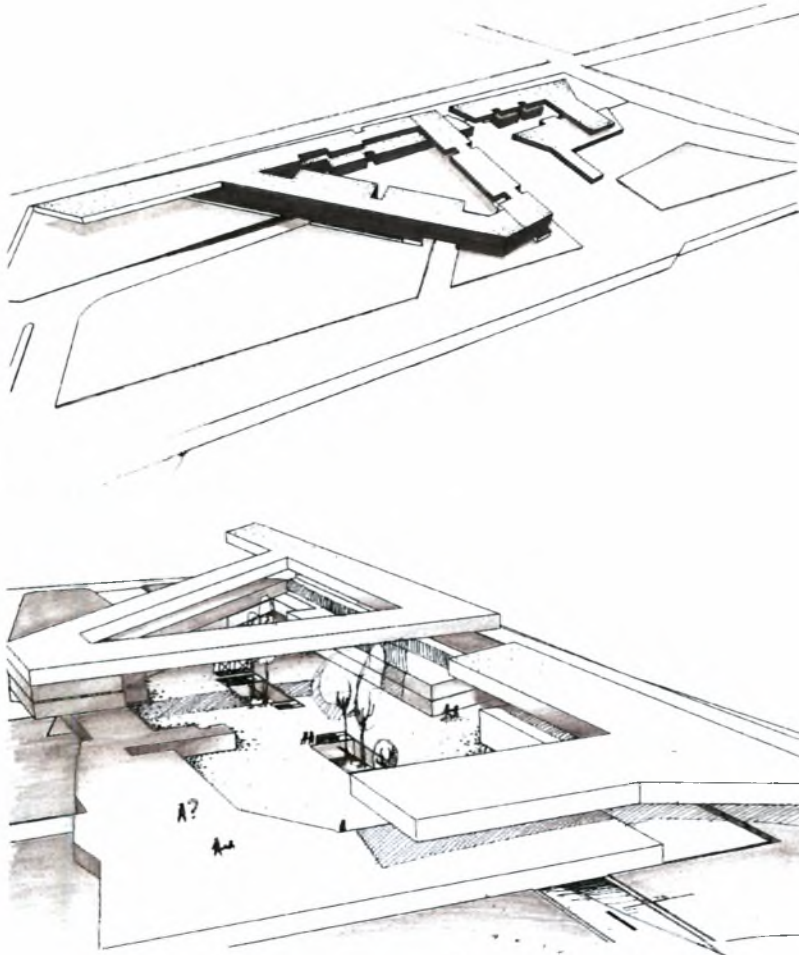
The way to deal with this prison is to suggest a solution concerning the constructional part of the problem, and not the theoretical that has been already summarized above. Therefore we suggest the construction of halls of student residence, in which the students themselves will "work" like the foundations of the building, like sperm that gives birth to each part of the building, according to anyone needs.

Generally the relations between the buildings and people must (by using the building's spaces) give the opportunity to humans to develop their personal relationships.

The choice of that kind of building is obvious, as soon as we analyze the two words of the term: Residence because is one of the places that a human, spends his time within the city (in that situation the student between the University and his apartment). But most importantly because is the place where he can make the changes that will improve his quality of life.

Halls-on the other hand- because as Heidegger says, residency is a team effort. It isn't only the fact that constructing a building needs many different people of the community, in the process, but also that gives the people who live their the opportunity to develop their relationships

Το πραγματικό ζήτημα της κατοικίας είναι ότι οι θνητοί πρέπει πάντοτε να αναζητούν από την αρχή την ουσία της κατοίκησης, ότι πρέπει να μαθαίνουν από την αρχή την κατοίκηση! Martin Heidegger

Ο Siegfried Giedon (γενικός γραμματέας των CIAM, των Διεθνών Συνεδρίων για τη Σύγχρονη Αρχιτεκτονική από το 1928 έως το 1938) χωρίζοντας την ιστορία της Αρχιτεκτονικής σε τρεις μεγάλες περιόδους, όριζε την σύγχρονη περίοδο σαν μια περίοδο στην οποία ο εσωτερικός χώρος συμπλέκεται με τον εξωτερικό σε μια σχέση που προϋποθέτει την κίνηση του παρατηρητή, δηλαδή μια σχέση που πραγματοποιείται στην τέταρτη διάσταση, στο χρόνο δηλαδή. Ο Sigmund Bauman παρατηρεί ωστόσο ότι οι σχέσεις των ανθρώπων με πόλεις, ανθρώπους, αντικείμενα πλέον διακρίνονται από μια προσωρινότητα, από μια εγγενή αδυναμία να αντέξουν στο χρόνο .

Παράλληλα η τυποποίηση των κινήσεων μέσα στη πόλη και ο προκαθορισμός αυτών (κατοικία - εργασία - κατοικία), ουσιαστικά δημιουργεί έναν απροσδιόριστος μορφής και μεγέθους χώρο εγκλεισμού, από τον οποίο δεν εξαιρείται κανένας, ασχέτως της καταγωγής-πολιτεύματος-θρησκειώματος του.

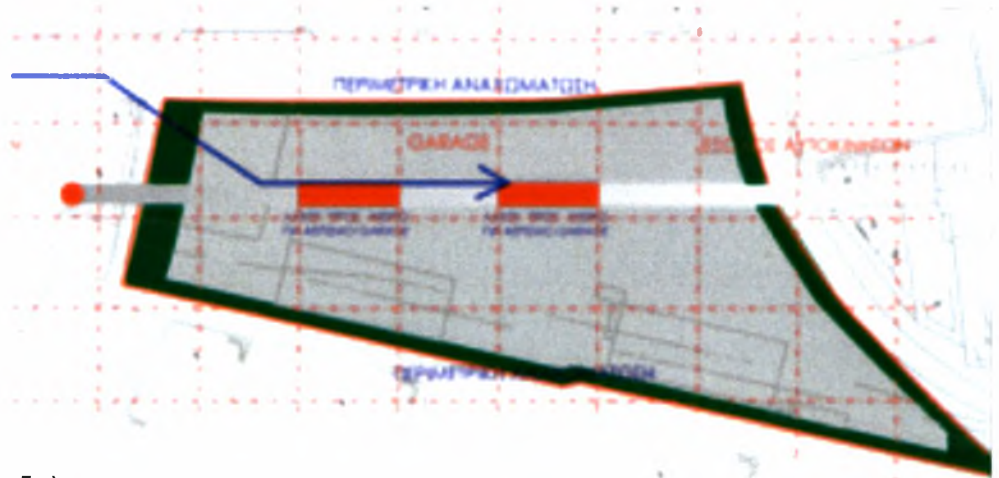
Γίνεται αντιληπτό ότι η αρχιτεκτονική οφείλει να γίνει ο συνδετικός κρίκος του κόσμου που ενοικούμε καθώς οι πόλεις ορίζονται όλο και λιγότερο από τα υλικά στοιχεία τους. Η αρχιτεκτονική πρέπει να συμπυκνώσει την εμπειρία της πόλης και να μας την παρουσιάσει με όλα τα πρόσφορα μέσα, απελευθερώνοντας παράλληλα τους κατοίκους από την εικονική φυλακή που δημιουργείται.

Προκειμένου όμως να μην να χαρακτηριστεί λόγια η αντιμετώπιση του αρχιτεκτονικού θέματος μέσω των παραπάνω, αλλά να μπορεί να χαρακτηριστεί μέσω κάποιας οικοδομικής δραστηριότητας, προτείνουμε τη δημιουργία συγκροτήματος φοιτητικών κατοικιών, στο οποίο οι διαμένοντες θα λειτουργούν σαν ζωοφόρος πηγή του ίδιου του κτίσματος, σαν σπερματοζώαρια που γονιμοποιούν τους χώρους του κτιρίου ανάλογα με τις προσωπικές ανάγκες του καθενός. **Ουσιαστικά η προσωρινότητα που διέπει τις σχέσεις των ανθρώπων με τα κτίρια, πρέπει (μέσω των ίδιων των χώρων του κτιρίου) να αναπτύξει τις ίδιες τις διαπροσωπικές τους σχέσεις.** Η επιλογή οφείλεται στην επεξηγηματική ανάλυση και των δύο συνθετικών του : Κατοικία, καθώς αποτελεί έναν από τους χώρους μεταξύ των οποίων μοιράζει ο άνθρωπος το χρόνο του μέσα στην πόλη, εν προκειμένο ο φοιτητής ανάμεσα στη σχολή και το σπίτι αλλά και σε συντριπτικό ποσοστό ο χώρος στον οποίο μπορεί να επέμβει, προκειμένου να βελτιώσει αισθητά την ποιότητα ζωής του. Συγκρότημα γιατί όπως αναφέρει και ο Heidegger η κατοίκηση είναι συλλογική καθώς εκτός από το γεγονός ότι το χτίσιμο ασκείται συλλογικά και είναι μια δραστηριότητα που αφορά το σύνολο των μελών της κοινότητας (η οποία αποδυναμώνει έτσι τον χαρακτήρα του χτίσματος ως μιας προαποφασισμένης και προσχεδιασμένης ενέργειας ενός δρώντος υποκειμένου, αποστασιοποιημένου από το περιβάλλον), δίνει τη δυνατότητα της αλληλεπιδραστικής αντίδρασης μεταξύ των μελών που το απαρτίζουν.

Συγχρόνως στη Λαμία λειτουργεί εδώ και 5 χρόνια το Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας, το οποίο ωστόσο δεν διαθέτει φοιτητικές εστίες. Λειτουργούν δύο τμήματα και υπάρχει ο προγραμματισμός για άλλα πέντε τμήματα την επόμενη χρονιά. Επομένως η κατασκευή εστιών ουσιαστικά γίνεται επιτακτική.

1) ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ

1) ΓΕΝΙΚΑ

Η περιοχή μελέτης βρίσκεται στα Γαλανεϊκα Λαμίας στη Φθιώτιδα. Η τοποθεσία επιλέχτηκε λόγω της κοντινής απόστασης από το Πανεπιστήμιο Στερεάς Ελλάδας το οποίο βρίσκεται στην περιοχή Ακαδημία Λαμίας και μόλις 500 μέτρα από τη συνοικία των Γαλανείκων, αλλά και λόγω της μεγάλης έκτασης της περιοχής, η οποία μπορεί να φιλοξενήσει τον ζητούμενο αριθμό φοιτητών

2) ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

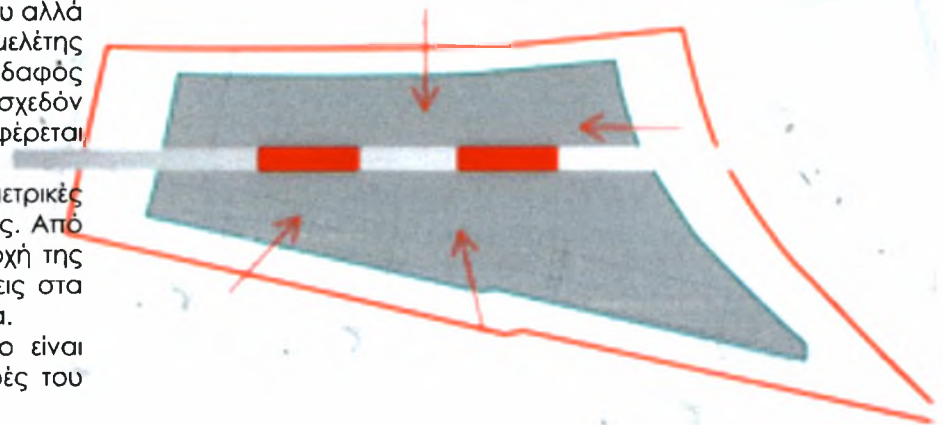
α) **ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ** Η δεντροφύτευση στην περιοχή μελέτης περιορίζεται σε ελάχιστα δέντρα κατά μήκος του πεζοδρομίου αλλά όχι στο σύνολο τους. Η περιοχή μελέτης διαθέτει κάποια δέντρα ενώ το έδαφος (επιχωματώσεις έχουν γίνει με χώμα σχεδόν στο σύνολο του οικοπέδου), προσφέρεται για περαιτέρω δεντροφύτευση.

β) **ΥΨΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ** Οι υψομετρικές διαφορές στην Π.Μ. είναι μηδαμινές. Από την οδό Λειβαδίτη μέχρι και την αρχή της οδού Παπασιοπούλου οι αποκλίσεις στα ύψη δεν υπερβαίνουν τα 47 εκατοστά.

γ) **ΚΙΝΗΣΗ** Η πρόσβαση στο χώρο είναι εφικτή και από τις τέσσερις πλευρές του οικοπέδου.

δ) **ΠΕΖΟΔΡΟΜΗΣΗ** Η πεζοδρόμηση τόσο της Π.Μ., όσο και των όμορων σε αυτό περιοχές είναι ικανοποιητική με διαστάσεις να ποικίλουν από 3 έως 6 μέτρα. Υπάρχουν ράμπες για Α.Μ.Ε.Α. σε αποστάσεις μικρότερες των 100 μέτρων αναμεταξύ τους, εύκολα προσβάσιμες.

ε) **ΧΡΗΣΕΙΣ ΓΗΣ** Σε ποσοστό 70-80% τα κτίρια που αποτελούν τα κτίσματα των όμορων οικοπέδων είναι κατοικίες.

2) ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

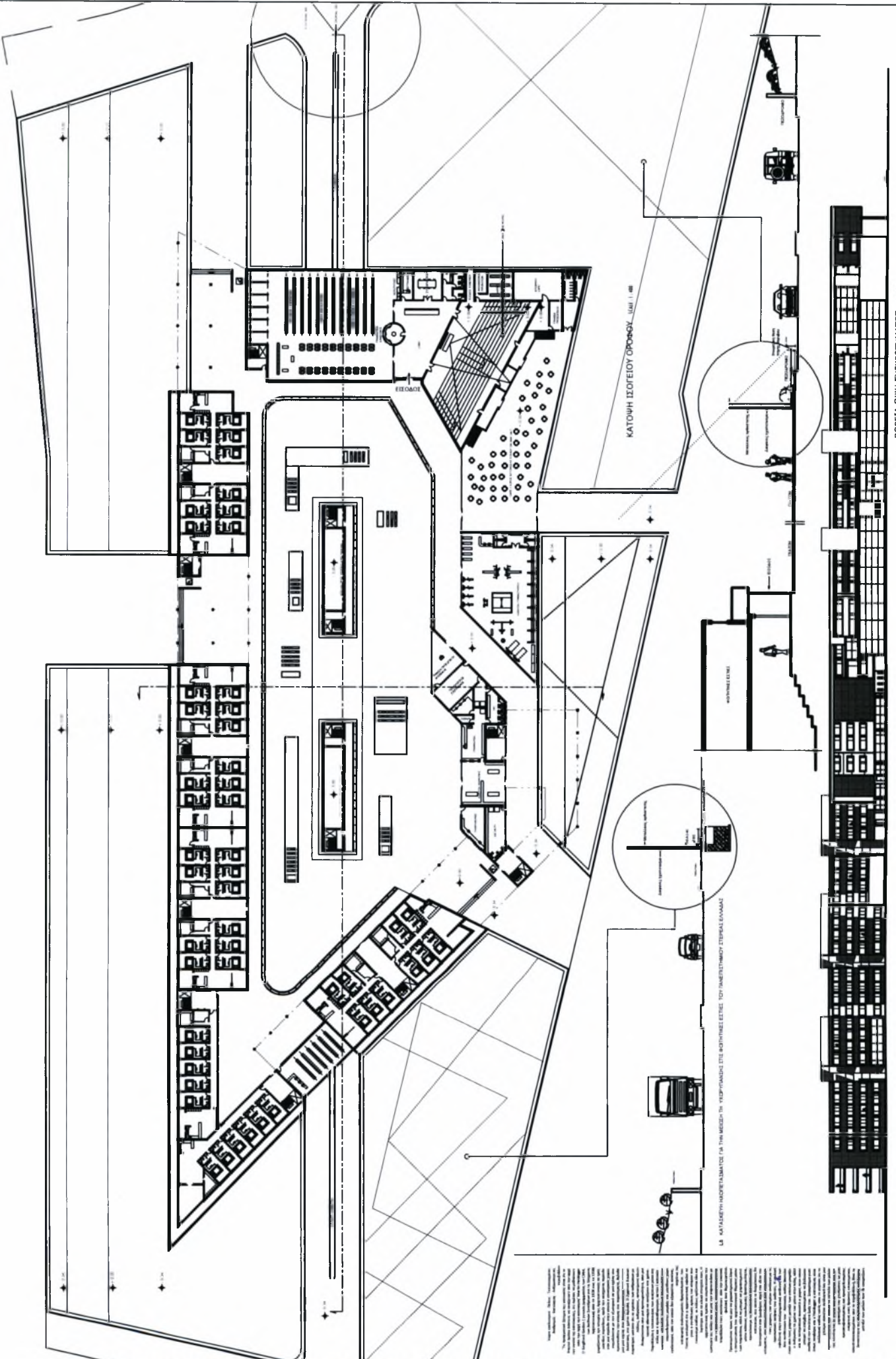
Αρχικά δημιουργήσαμε ένα κεντρικό άξονα κατά μήκος του οικοπέδου, ο οποίος το χωρίζει σε δύο τμήματα. Ο άξονας ουσιαστικά δημιουργεί μια καθαρή ευθεία εξυπηρέτησης των αυτοκινήτων από την οδό Παπασιοπούλου στη οδό Λειβαδίτη, υπογείως και με τη χρήση ράμπας στα δύο άκρα του. Η κατάτμηση του οικοπέδου κατά αυτόν τον τρόπο, αυτομάτως μειώνει τις μεγάλες αποστάσεις, καθώς η κίνηση γίνεται περιμετρικά πλέον του δημιουργημένου άξονα. Στη συνέχεια δημιουργούμε δύο κοινόχρηστους χώρους με κλιμακοστάσιο και ανελκυστήρες από το υπόγειο (PARKING) προς τον διαμορφωμένο αίθριο χώρο των φοιτητικών εστιών.

Περιμετρικά του οικοπέδου και σε απόσταση 3-10 μέτρων χρησιμοποιούμε φυσικά, όσο και τεχνητά ηχοπετάσματα δημιουργώντας παράλληλα και μια ζώνη πριν την είσοδο στο συγκρότημα. Η ζώνη αποτελείται –εκτός των ηχοπετασμάτων – και από επιχωματώσεις διαφορετικών υψομέτρων καθώς και από διαδρόμους που καταλήγουν στο κτίριο, αλλά και σε περιοχές του διαμορφωμένου περιβάλλοντα χώρου.

Το κτίριο αναπτύσσεται σε ορόφους (κατακόρυφη επαναληπτικότητα), λόγω της μεγάλης επιφάνειας των δωματίων και των κοινόχρηστων χώρων. Χρησιμοποιούνται μεγάλοι χώροι κλιμακοστασίων σε ολόκληρο το κτίριο για ευκολότερη κίνηση αλλά και διαφυγή σε περίπτωση πυρκαγιάς, ενώ όλες οι φοιτητικές μονάδες έχουν άμεση πρόσβαση στους χώρους. Ουσιαστικά κάθε κλιμακοστάσιο εξυπηρετεί το πολύ μέχρι 8 μονάδες, οι οποίες είναι τοποθετημένες εκατέρωθεν του κλιμακοστασίου και ΠΟΤΕ σε ευθεία μεταξύ τους. Η μεγαλύτερη όδευση διαφυγής δεν υπερβαίνει σε κανένα σημείο του κτιρίου τα 10 μέτρα. Στα σημεία του ισογείου που υπάρχουν δωμάτια υπάρχει κενός χώρος (σαν ένα ανοιχτό φρεάτιο) μπροστά από αυτά, τα οποία και προσφέρουν ασφάλεια ενώ παράλληλα λειτουργούν σαν σύστημα φυσικού αερισμού και φωτισμού του υπογείου.

Η χρήση κράσπεδων οριοθετεί όλες τις εξόδους, εκτός του κτιρίου, ενώ τα spots και η χρήση διαφορετικών υλικών στον αίθριο χώρο τα δωμάτια και τα κλιμακοστάσια.

3) ΧΡΗΣΕΙΣ ΧΩΡΩΝ

Εκτός των χώρων διαμονής το συγκρότημα αποτελείται από:

- Χώρο πληροφοριών στην κύρια είσοδο του κτιρίου (με αίθουσα αναμονής)
- Security με εποπτική κάλυψη 20 χώρων στο κτίριο
- Γραμματεία και αρχειακό χώρο.
- Αίθουσα Τεχνολογικού Εξοπλισμού
- Αποθήκη και γραφεία προσωπικού αποθήκης

Η εξυπηρέτηση και η τροφοδοσία όλων των χώρων γίνεται από διαδρόμους μηδενικής υψομετρικής διαφοράς (+0.34 μ) και πλάτους μεγαλύτερου των 10 μέτρων.

- Γυμναστήριο πλήρως εξοπλισμένο με πρόσβαση από δύο εισόδους και υαλοπετάσματα στις δύο μεγαλύτερες πλευρές του.

- Καφετερία εξυπηρέτησης 200 ατόμων συγχρόνως η οποία αποτελείται επίσης από γραφεία προσωπικού, αποθήκη τροφίμων – εξοπλισμού, WC καθώς και κλιμακοστάσια πρόσβασης στο αμφιθέατρο.

- Αμφιθέατρο 200 ατόμων με πέντε εξόδους διαφυγής, τρία κλιμακοστάσια πρόσβασης στις θέσεις και μέγιστο ύψος 6 μέτρων, που αποτελείται από αρχείο αίθουσας προβολών, αίθουσα μηχανισμών προβολών καθώς και χώρο προβολής.

- Lobby εξυπηρέτησης αμφιθεάτρου και βιβλιοθήκης που αποτελείται από αίθουσα συνεδριάσεων, WC και χώρο εγγραφών μελών βιβλιοθήκης.

- Βιβλιοθήκη χωρισμένη σε έξι επιμέρους χώρους: γρήγορης/πρόχειρης μελέτης, ανεξάρτητους χώρους για μελέτη, γραμματεία / δανεισμός και τρεις χώρους με κατηγορίες βιβλίων: γενική βιβλιογραφία, πανεπιστημιακά συγγράμματα καθώς και περιοδικά και εφημερίδες.

- Μουσική βιβλιοθήκη με αυτόνομη γραμματεία.

- Στούντιο – Εργαστήριο στον τρίτο όροφο του κτιρίου με ράμπα εξόδου για να μπορεί να πάρει το ανυψωτικό μηχάνημα τις κατασκευές που δημιουργούνται εκεί. Διαθέτει WC και πρόσβαση από δύο κλιμακοστάσια και ανελκυστήρες

Το συγκρότημα αποτελείται από 280 δωμάτια – εκ των οποίων τα 45 είναι για Α.Μ.Ε.Α.-χωρισμένα σε 54 μονάδες, με 5 δωμάτια κατά μέσο όρο η καθεμία.

Το δωμάτιο σχεδιάστηκε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να χωρίζεται σε τρεις επιμέρους ζώνες. Στην είσοδο, το μπάνιο και τον αποθηκευτικό χώρο (Α), στην κρεβατοκάμαρα, τον εργασιακό χώρο και το καθιστικό (Β), και στο μπαλκόνι (Γ). Τα χωρίσματα των τριών χώρων είναι από υαλοπετάσματα μεγάλης (Γ) και μικρής (Β) περατότητας, δημιουργώντας μια αίσθηση διαφάνειας σε ολόκληρο το μήκος του δωματίου. Δημιουργείται παράλληλα ένας διάδρομος κατά μήκος του δωματίου με άξονα την είσοδο του δωματίου, η οποία δημιουργεί μια “καθαρή” κίνηση σε ολόκληρο το χώρο. Η τοποθέτηση των αποθηκευτικών χώρων (ντουλάπα) δίπλα στην είσοδο εξυπηρετεί την αυξομείωση των διαστάσεων του εργασιακού χώρου, σύμφωνα με τις προσωπικές ανάγκες του εκάστοτε διαμένον φοιτητή σε αυτό.

Η κάθε μονάδα διαθέτει πλυντήριο και αίθουσα αποθηκευτικών χώρων, ενώ το δωμάτιο των Α.Μ.Ε.Α. είναι πάντα το πρώτο δωμάτιο στη μονάδα, ώστε να εξυπηρετείται καλύτερα από το κεντρικό κλιμακοστάσιο. Οι διαστάσεις του είναι ελαφρώς μεγαλύτερες από ένα συνηθισμένο δωμάτιο, ενώ μετακινείται η ντουλάπα στο χώρο του καθιστικού (το οποίο καταργείται, προκειμένου να γίνεται ευκολότερα η κίνηση στον εργασιακό χώρο) και αυτόματως μεγαλώνουν οι διαστάσεις του μπάνιου και η είσοδος του δωματίου.

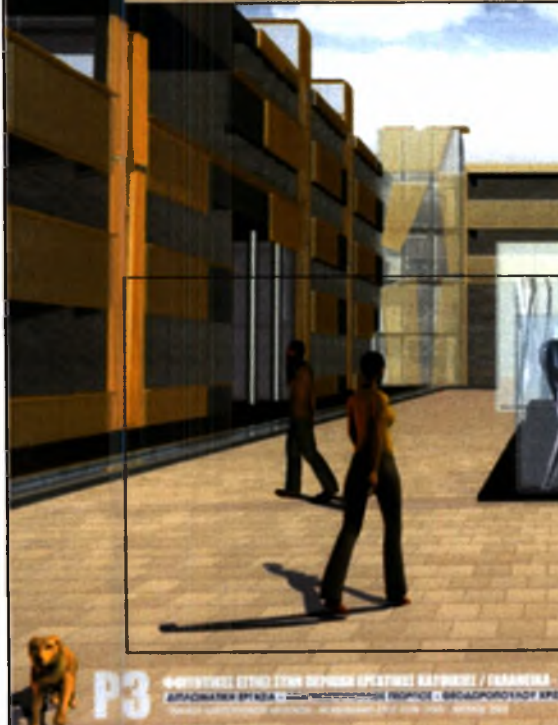
12 ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΚΑΘΙΣΤΙΚΩΝ / ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ - ΑΛΦΑ

2 ΑΣΤΕΡΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟ ΚΟΡΩΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

Η κουζίνα είναι κοινόχρηστη και υπάρχει μια σε κάθε μονάδα, προκειμένου να γίνεται η συγκατοίκηση των φοιτητών συλλογική και να λειτουργεί σαν χώρος συγκέντρωσης. **Ανατρέχοντας στην πρώτη παράγραφο του κειμένου, θα δούμε τον Heidegger να λέει ότι η κατοίκηση είναι συλλογική**, για αυτό και δεν δημιουργήσαμε εστιατόριο στη μονάδα, παρά κουζίνες στις οποίες οι φοιτητές να μπορούν να αναπτύξουν διαπροσωπικές σχέσεις, την κοινωνικότητα τους και την υπευθυνότητα τους. Ουσιαστικά η διαδρομή Πανεπιστήμιο – Πόλη περνάει μέσα από αυτούς τους χώρους. Είναι μια μικροκλίμακα αυτής της διαδρομής. **Πάνω στην ίδια λογική διαμορφώθηκαν και οι υπόλοιποι κοινόχρηστοι χώροι του συγκροτήματος. Οι ίδιες οι διαδρομές μέσα στα κτίρια – είτε αυτές είναι στα κλιμακοστάσια, είτε από το αμφιθέατρο στο Cafe και αντίστροφα, είτε στον αίθριο/περιβάλλον χώρο, αποσκοπούν σε αυτό ακριβώς: Στην ανάπτυξη των διαπροσωπικών σχέσεων των φοιτητών και στην ανταλλαγή απόψεων και αντιλήψεων. Σε μια εποχή που το πιο διάσημο site είναι (μεταφορικά) το www.mybestfriend.com και οι σχέσεις αναλώνονται στον αριθμό των φίλων που έχει κάποιος στο face book, προσπαθούμε δημιουργώντας κοινόχρηστους (δημόσιους) χώρους ουσιαστικά μέσα στον (ιδιωτικό) χώρο του κάθε φοιτητή-χωρίς φυσικά να επεμβαίνουμε στην προσωπική του ζωή - να αναπτύξουμε την κοινωνικότητα του.**

ΟΨΕΙΣ

Τα κλιμακοστάσια στα οποία γίνεται η κίνηση των φοιτητών από και προς τα δωμάτια ενώνουν ουσιαστικά κουλτούρες και αντιλήψεις φοιτητών από όλο τον κόσμο. Στη συνέχεια ο καθένας πηγαίνει στον προορισμό του. Αυτό απεικονίζεται πάνω στα rapels των κλιμακοστασίων τα οποία αναπτύσσονται σχεδόν στο σύνολο του κτιρίου.

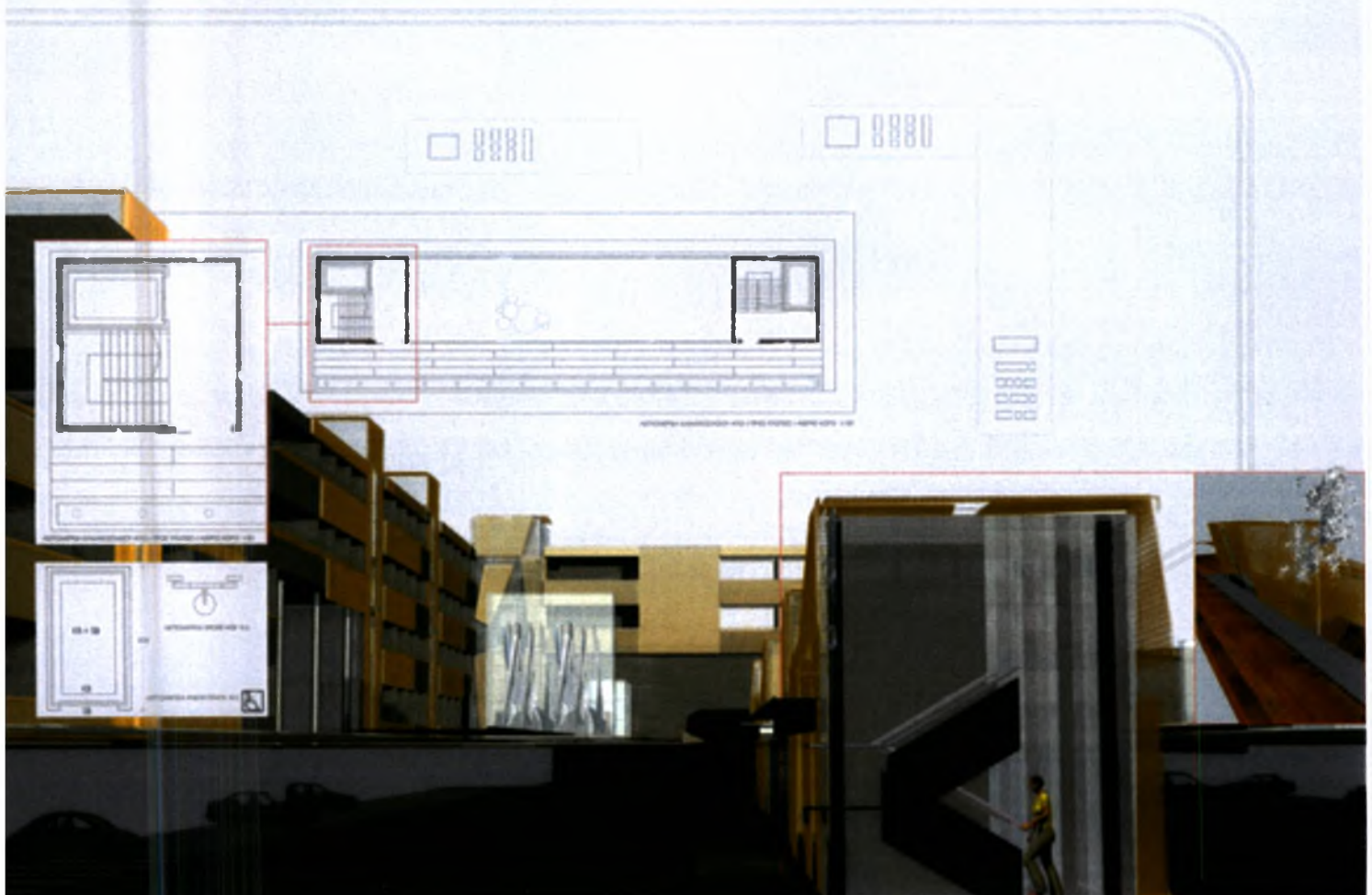
Η κίνηση είναι πιο έντονη στα κλιμακοστάσια και εκτονώνεται καθώς τα rapels αρχίζουν να αγκαλιάζουν τους χώρους διαβίωσης.

Τα rapels λειτουργούν σαν συσσωρευτές ηλιακής ενέργειας, καθώς η ηλιακή ακτινοβολία απορροφάται από αυτά και θερμαίνεται η επιφάνειά τους. Η θερμότητα αυτή, με την προοδευτική αύξηση θερμοκρασίας, μεταφέρεται μέσα από τον τοίχο στην εσωτερική επιφάνεια με συναγωγή από όπου και ακτινοβολείται και διαχέεται στο χώρο διαβίωσης, δημιουργώντας προφανώς καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στους διαμένοντες.

Παράλληλα οι ορθοστάτες οι οποίοι χρησιμοποιούνται προκειμένου να πραγματοποιηθεί η στήριξη των αλουμινένιων rapels, δημιουργούν ένα κενό περίπου 100mm από την επιφάνεια του τοίχου, το οποίο ωστόσο δεν επηρεάζει σημαντικά το χρόνο συναγωγής θερμότητας στο χώρο διαβίωσης. Το χαμηλό κόστος και το γεγονός ότι δεν χρειάζονται ιδιαίτερες ρυθμίσεις, ούτε περιοδική συντήρηση, αποτελούν δύο επιπρόσθετα πλεονεκτήματα. Τέλος η υψηλή πυκνότητα (2700 kg/m³) και η θερμική αγωγιμότητα (200 W/mK), του αλουμινίου, το καταστούν ιδανικό για την κατασκευή.

PARKING

Το Parking έχει νησίδες ασφαλείας τόσο στην είσοδο, όσο και στην έξοδο και διαθέτει 150 θέσεις παρκαρίσματος εκ των οποίων 12 είναι για Α.Μ.Ε.Α. Η κίνηση γίνεται εκατέρωθεν των δύο κλιμακοστασίων που καταλήγουν στον αίθριο χώρο, ενώ αποτελείται από χώρους λεβητοστασίων και 12 πυροσβεστικές φωλιές οι οποίες και βρίσκονται κατά μήκος του χώρου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000100485